

La família

À

"Totes les famílies felices s'assemblen. Cada família dissortada ho és a la seva manera."

Lev Tolstoi, Anna Karènia

Quan utilitzem el mot família ens estem referint a l'entorn afectuós i educatiu imprescindible per una bona creixença i integració al món. Amb aquestes condicions és indiferent les característiques o la composició familiar.

Tots tenim una família amb la que ens hi podem sentir més o menys a gust però que en tot cas és el nostre referent. Pels nostres fills els referents som nosaltres. Probablement els que llegim aquestes línies som pares o mares i també som fills; com a tals, on estem situats respecte a la nostra pròpia família? I això cal que ens ho preguntem perquè de la resposta en dependrà el nostre estil educatiu.

La influència de la família és innegable. Tendim a repetir el que hem rebut, el que hem viscut tot i que sovint no ho voldríem. Cal prendre'n consciència precisament perquè aquests estereotips funcionen des del subconscient. El fet de ser-ne conscients ens permet triar, lliurement, entre la continuïtat o no i poder, així, elaborar el nostre propi estil.

En les diferents etapes de la vida veiem la família com a necessària. Imprescindible a la infantesa, d'ella rebem tot el que ens cal per créixer amb harmonia. Necessària a l'adolescència, encara que els nois i les noies la pugin percebre com un destorb o un fre. I a la maduresa quan ja creem la pròpia família i la d'origen passa, o hauria de passar, a un segon terme, de manera que ens permeti dedicar les energies als propis fills. És el moment de recollir el bagatge i deixar llast.

Els moments de benestar en les famílies solen ser similars i els que ens provoquen sentiment de malestar també encara que sigui per motius ben diferents. Tots tenim una imatge idealitzada de família feliç que sol correspondre a la família dels altres perquè no en coneixem, com a la nostra, les relacions emocionals que s'hi mouen, els conflictes per resoldre que romanen més o menys visibles,... i tot allò que ens fa humans i sentir-nos vius!

Com a educadors heus aquí un munt de variables que hem de tenir presents tot i saber que no les podem controlar. Els nostres infants ja venen programats per recollir-les i utilitzar-les adequadament com hem fet o estem fent nosaltres. Per tant, una bona aportació educativa és un família amb baix nivell d'angoixa, amb la frescor necessària per gaudir i la fortalesa per afrontar els mals moments.